

Uchwała Nr XXVII/201/08
Rady Gminy Działdowo
z dnia 29 listopada 2009 r.

**w sprawie uzgodnienia projektów Rozporządzeń Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
w sprawie obszarów chronionego krajobrazu.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) Rada Gminy Działdowo uchwala, co następuje:

§1. Uzgadnia się pozytywnie projekty Rozporządzeń Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Dąbrówieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki w brzmieniu załączników nr 1 i nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Miroslaw Zieliński

ROZPORZĄDZENIE NR .....
WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
z dnia ..... 2008 r.

w sprawie Dąbrówieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dąbrówieński Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 5.565,0 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie ostródzkim na terenie gminy Dąbrówno oraz w powiecie działdowskim na terenie gminy Działdowo.

§ 2.1. Opis granic Obszaru, o którym mowa w ust. 1 stanowi załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

2. Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno – leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach łągach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
- zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
- stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
- kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
- opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
- wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone

szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

- prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
- 7) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 8) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;
- 9) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobowiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 11) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
- 12) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej

ograniczającej sptyw zanieczyszczeń z pól uprawnych;

- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 4. 1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.¹⁾);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.²⁾) po uzgodnieniu z wojewodą;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej w celu poprawy stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 75, poz. 493.

² Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 92, poz. 769.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
- 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobyciu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

- po uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

- 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
- 2) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
- 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z wojewodą.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 6. Traci moc § 1 ust. 2, 3 i 4, § 2 i § 3 rozporządzenia Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. Nr 52, poz. 725) w części dotyczącej Dąbrówieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąskiej, ustanowionego w § 1 ust. 1 pkt 19 tego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Załączniki do
Rozporządzenia Nr ....
Wojewody Warmińsko – Mazurskiego
z dnia ..... 2008 r.

Załącznik Nr 1

Opis przebiegu granicy Dąbrówieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru biegnie od przecięcia drogi lokalnej z nieczynnym torem kolejowym linii Ostróda – Działdowo we wsi Brzeźno Mazurskie, gm. Dąbrówno, dalej biegnie na południowy zachód drogą lokalną w kierunku wsi Grzybiny, dochodząc po 1 km do granicy gmin Dąbrówko i Działdowo, gdzie skręca na północny zachód, prowadząc dalej ww. granicą gmin do rzeki Wel koło wsi Wądryń, stąd zgodnie z biegiem rzeki i dalej granicą ww. gmin do granicy gminy Rybno, gdzie przecina koryto rzeki Wel i skręca najpierw na północny zachód, a dalej na północny wschód prowadząc granicą gmin Dąbrówno i Rybno do jej przecięcia z drogą powiatową Dąbrówno – Koszelewy, stąd zmierza ww. drogą przez wieś Wądryń na północ i po 2,5 km skręca na zachód w drogę gruntową, którą przez wieś Okrągłe doprowadza do drogi lokalnej Dąbrówno – Rumian na południowym skraju wsi Lewałd Wielki, w Lewałdzie granica skręca na północ i biegnie drogą polną do połączenia z drogą gruntową Elgnowo – Stare Miasto, gdzie skręca na wschód do połączenia z drogą lokalną Stare Miasto – Wierzbica, drogą tą granica skręca na północ dochodząc do zabudowań byłego PGR Wierzbica, gdzie skręca na wschód w drogę lokalną i po przecięciu szosy Dąbrówno – Lubawa doprowadza do byłego PGR Fiugajki, tu skręca na północ dochodząc do drogi Marwałd – Frygnowo (droga wojewódzka nr 537) we wsi Tułodział (na odcinku Wierzbica – Fiugajki – Tułodział opisywany Obszar graniczy od zachodu z OChK Wzgórz Dylewskich), od Tułodziału granica biegnie na wschód drogą Tułodział – Frygnowo, po czym schodzi na południowy wschód w drogę gruntową, prowadzącą do wsi Samin, którą dochodzi do zachodniego brzegu jeziora Dąbrowa, tu wchodzi na drogę gruntową okrążającą w/w jezioro i doprowadza do drogi wojewódzkiej nr 542 Dąbrówno – Gierzwałd, drogą tą zawraca do zachodniego brzegu jeziora Dąbrowa (prowadząc najpierw północnym brzegiem jeziora Piekiełko, a dalej południowym brzegiem jeziora Dąbrowa), gdzie zawraca na południe a później na wschód, okrążając zwartą zabudowę byłego PGR i biegnie do skrzyżowania dróg Dąbrówno – Gierzwałd, stąd drogą Samin – Grunwald prowadzi 300 m na wschód i skręca na południowy wschód na drogę lokalną, którą dochodzi poprzez były PGR Saminek do wsi Ostrowite, dalej utrzymując ten sam kierunek granica wchodzi na drogę gruntową, po czym przecinając w kompleksie leśnym granicę gmin Dąbrówko i Działdowo dochodzi do zachodnich zabudowań wsi Jankowice, omija od zachodu zwartą zabudowę wsi, dochodzi do drogi powiatowej Leszcz – Rączki, a zarazem granicy ww. gmin, od tego miejsca granica Obszaru biegnie na południowy zachód granicą ww. gmin, wchodząc na drogę polną Jankowice – Brzeźno Mazurskie, przecina drogę wojewódzką nr 542 na odcinku Dąbrówno – Uzdowo, po czym drogą lokalną doprowadza do przecięcia z nieczynnym torem kolejowym w Brzeźnie Mazurskim stanowiącym początek opisu.

UZASADNIENIE

W dniu 1 maja 2004 r. weszła w życie nowa ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 880, ze zmianami), która wprowadziła nowy katalog zakazów i ograniczeń oraz odstępstw od nich dla terenów położonych w obszarze chronionego krajobrazu (art. 24 cyt. ustawy). Ponadto, zgodnie z art. 161 cyt. ustawy utraciła moc ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody. Wprawdzie zgodnie z art. 153 cyt. ustawy formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 i 6-10 (czyli także obszary chronionego krajobrazu) utworzone lub wprowadzone przed dniem wejścia w życie ustawy stają się formami ochrony przyrody w rozumieniu niniejszej ustawy, jednak koniecznym jest, aby akt prawny w sprawie Dąbrówieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu dostosować w pełni do wymagań art. 23 i art. 24 nowej ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z wymogiem art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody w § 1 niniejszego rozporządzenia określono nazwę, położenie i powierzchnię Obszaru, a w § 2 opis przebiegu granic. W § 3 wyliczono ustalenia dotyczące ochrony czynnej ekosystemów.

W § 4 ust. 1 rozporządzenia określono, wybrane spośród wymienionych w art. 24 ust. 1 cyt. ustawy, zakazy właściwe dla tegoż Obszaru. Wybrano te zakazy, które są niezbędne do zapewnienia odpowiedniej ochrony tego obszaru, dostosowane do warunków terenowych i celów jego utworzenia. Art. 23 ust. 2 ustawy dopuszcza wprowadzenie zakazów właściwych dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, stąd w § 4 ust. 2, 3, 4, 5 i 6 określono odstępstwa od zakazów wymienionych w § 4 ust. 1.

Korzystając z tego zapisu ustawowego przyjęto zasadę, że niektóre tereny o udokumentowanych złożach kopalin, zostaną wyłączone z „zakazu wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu”. Odstępstwa należało wprowadzić z uwagi na racjonalność treści zakazów. Sankcjonują one zaszłości w zakresie udokumentowanych złóż kopalin.

Na szczególną uwagę zasługuje odstępstwo, o którym mowa w § 4 ust. 6 projektu rozporządzenia. Odstępstwo o treści: „Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego” wprowadzono z uwagi na spodziewane roszczenia wobec Skarbu Państwa reprezentowanego przez Wojewodę w trybie art. 129 – 136 ustawy Prawo ochrony środowiska. Warto nadmienić, iż w porównaniu do zakazów możliwych do wprowadzenia na obszarze chronionego krajobrazu wymienionych w „starej” ustawie o ochronie przyrody w stosunku do tego zakazu w odniesieniu do budownictwa – przepisy zostały znacznie zaostrzone, co może powodować uzasadnione roszczenia. Aby tych roszczeń uniknąć wpisano ww. odstępstwo.

Stwierdza się więc, że wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie pociąga za sobą skutków finansowych.

W § 5 niniejszego rozporządzenia określono, zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy, sprawującego nadzór nad Obszarem.

Niniejsze rozporządzenie nie wprowadza zmian granic Obszaru.

ROZPORZĄDZENIE NR .....
WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
z dnia ..... 2008 r.

w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 8.391,9 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie nidzickim na terenie gmin: Kozłowo i Nidzica oraz w powiecie działdowskim na terenie gmin: Działdowo i Iłowo-Osada.

§ 2. 1. Opis granic Obszaru, o którym mowa w ust. 1 stanowi załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

2. Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

1. utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
2. wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
3. zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych;
4. pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
5. zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno – leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
6. utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
7. zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk oraz wrzosowisk; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;

8. stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
9. wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

1. przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
2. propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
3. maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżeń terenowych;
4. preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
5. ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
6. zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;
7. zachowanie śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
8. rekultywacja oraz niwelacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
9. utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
10. prowadzenie melioracji nawadniających w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

1. zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej;
2. wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
3. tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia różnorodności biologicznej;

4. prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
5. ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
6. rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
7. wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
8. zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
9. utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
10. ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenażowych i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
11. zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
12. zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
13. rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 4. 1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

1. zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
2. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.1);

---

¹ • Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 75, poz. 493.

3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
4. wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
5. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
6. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
7. likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
8. lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.²) po uzgodnieniu z wojewodą;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej w celu poprawy stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

1. złóż kopalni udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
  2. złóż kopalni udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
- po uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalni.

---

² Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 92, poz. 769.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

1. obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
2. siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
3. wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z wojewodą.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 6. Traci moc § 1 ust. 2, 3 i 4, § 2 i § 3 rozporządzenia Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725) w części dotyczącej Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Nidy i Szkotówki, ustanowionego w § 1 ust. 1 pkt 42 tego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Załączniki do
rozporządzenia Nr .....
Wojewody Warmińsko – Mazurskiego
z dnia ..... 2008 r.

Załącznik Nr 1

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki.

Początek opisu granicy znajduje się na drodze Kownatki – Rączki, 200 m na południowy-wschód od skrzyżowania z drogą prowadzącą do wschodniego brzegu jeziora Kownatki. Od tego punktu na południowy - wschód szosą do miejscowości Szkotowo i dalej na północny-wschód w kierunku m. Michałki do wysokości mostku nad źródłowym odcinkiem rzeki Nidy (jest to fragment styczny z OChK Jeziora Mielno). Na wysokości mostku nad źródłowym odcinkiem rzeki Nidy schodzi na jej lewy brzeg i doprowadza do m. Rączki, tam skręca na południowy zachód, wkracza na szosę do m. Nowe Szkotowo. W N. Szkotowie przechodzi na drogę polną do m. Kolonia Szkotowo do miejsca styku z drogą lokalną Szkotowo-Rogóż. Tam wkracza na tę drogę i dalej na południe przez miejscowość Lipowo i Rogóż dociera do wsi Sławka Wielka. Tam skręca na wschód zgodnie z linią przebiegu lewostronnego dopływu rzeki Szkotówki - Sławska Struga, najpierw drogami wzdłuż skraju zabudowy wsi, a dalej prowadzi prawym jego brzegiem do m. Sławka Mała, by wrócić lewym brzegiem do Sławki Wielkiej, skręcając przed wsią drogami na południowy skraj doliny i dochodząc do drogi na Kozłówko. Granica prowadzi tą drogą około 200 m na południe. Stąd prowadzi drogą lokalną wzdłuż Sławskiej Strugi na południowy - zachód do rozwidlenia dróg na Borowiec i od tego miejsca drogami na południe i wschód przez Zabłocie Kozłowskie w kierunku Kozłówka. Przed m. Kozłówko skręca w drogi o przebiegu południowo-zachodnim i południowym, przecina szosę Działdowo – Nidzica (ok. 400 m na północny wschód od rzeki) oraz tor kolejowy Tama Brodzka - Nidzica (ok. 600 m na wschód od rzeki) i przez m. Kolonia Sarnowo - Nadrzeczne, Kolonia Sarnowo - Wybudowane dociera na wysokość linii energetycznej przy połączeniu rzek Nidy i Szkotówki. Tam granica zmienia kierunek na wschód prowadząc wzdłuż rz. Nidy do drogi Brodowo – Zakrzewko, która skręca na północ w kierunku Zakrzewka, a przed lasem, jego skrajem na wschód i potem na północ dociera do szosy w m. Kadyki. Z Kadyk do Zakrzewka szosą, a następnie drogą lokalną do Niedanowa, omijając jego zabudowę od wschodu i szosą do Zalesia, mijając jego zabudowę drogą od zachodu. Z Zalesia drogą lokalną do Zaborowa, gdzie szosą przez wieś ok. 300 m, a potem drogą w kierunku północno-zachodnim wzdłuż linii energetycznej omijając zabudowę wsi do drogi w kierunku Pielgrzymowa. Tą drogą na północ i w odległości ok. 1400 m od Pielgrzymowa skręca na wschód w drogę leśną, którą potem biegnie skrajem lasu na północ do Pielgrzymowa. Pielgrzymowo omija od wschodu i dalej drogą na północny - wschód przez Olszewo, Olszewko do m. Piątki. Przed Piątkami skręca w kierunku północno-zachodnim drogą w kierunku m. Rozdroże, gdzie skręca na zachód i ok. 1000 m wiedzie na zachód szosą Nidzica – Działdowo, po czym skręca drogą na północny- zachód, dochodzi do lasu i dalej przez las, a za nim dalej prosto, obok na m. Szerokopaś doprowadza do drogi E-7. Przed Załuskami (omijając wieś od wschodu i północy) wkracza na drogi lokalne w kierunku doliny Nidy i doprowadza do punktu wysokościowego 182,2, po czym wraca do szosy E-7 i doprowadza nią na północ do skrzyżowania z szosą do Dobrzyń. Po ok. 250 m tą szosą wkracza na drogę lokalną do m. Dobrzyń, skąd skręca na wschód do stacji PKP Dobrzyń. Od przejazdu kolejowego koło stacji do ok. 2000 m na południe od m. Wietrzychowo wiedzie torem kolejowym, gdzie skręca na wschód i doprowadza do drogi asfaltowej Nidzica - Łyna i tą szosą do toru kolejowego Nidzica – Wielbark (od przejazdu kolejowego jest to fragment styczny z OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej). Dalej torem do połączenia z linią kolejową Olsztyn – Nidzica. Na wysokości mostu na rzece Nida skręca na zachód w górę rzeki. Ok. 250 m za pkt wysokościowym 177,7 skręca na południe w drogę lokalną, którą doprowadza do drogi E-7. Siódmką na południowy-wschód w rejon rozdroża do granicy miasta Nidzica i zgodnie z jej przebiegiem południowo-wschodnim do drogi odchodzącej od drogi E-7 na południowy-

zachód (około 400 m od mostu na Nidzie). Tą drogą na południe do granicy gminy i tą granicą do drogi z Kamionki do Zaborowa. Tą drogą do m. Ważyny, a za nią omija wieś od południa drogami dochodząc do drogi Ważyny – Bartki. W Bartkach omija wieś drogami od północy i południowego zachodu, dochodząc do drogi na Kolonię Bartki. Stąd drogami na południe i południowy-zachód dociera do Krokowa, a następnie do m. Wola i stąd na południe doprowadza do granicy gminy. Tą granicą w kierunku rzeki Nida. Przed rzeką skręca na południowy zachód i prowadzi rowem wzdłuż lewego brzegu, a następnie lewym brzegiem rzeki Nida. W miejscu połączenia z rzeką Szkotówką przecina nurt i wiedzie lewym brzegiem rzeki Szkotówki (pod prąd) do miejsca, gdzie granica powiatu odchodzi od rzeki w okolicach m. Borowiec. Po cieku doprowadza do szosy w m. Borowiec. Szosą na północ ok. 900 m i wkracza na drogę lokalną do Wierzbowa i po przekroczeniu szosy Uzdrawo – Nidzica dalej na jej przedłużeniu w kierunku Rogóza, a po ominięciu fermy hodowlanej wzdłuż linii energetycznej i dróg na północ do Kolonii Dziurdziewo i do drogi lokalnej z Dziurdziewa wieś do Kolonii Szkotowo w okolicach zniszczonych zabudowań, gdzie skręca na wschód do w/w Kolonii Szkotowo i wsi Szkotowo. Tam skręca na zachód w drogę na Siemianowo, a po ok. 1000 m na północ w drogę biegnącą przez oddz. lasu nr 285. Tą drogą doprowadza do punktu, w którym rozpoczęto opis.

UZASADNIENIE

W dniu 1 maja 2004 r. weszła w życie nowa ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.), która wprowadziła nowy katalog zakazów i ograniczeń oraz odstępstw od nich dla terenów położonych w obszarze chronionego krajobrazu (art. 24 cyt. ustawy). Ponadto, zgodnie z art. 161 cyt. ustawy utraciła moc ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody. Wprawdzie zgodnie z art. 153 cyt. ustawy formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 i 6-10 (czyli także obszary chronionego krajobrazu) utworzone lub wprowadzone przed dniem wejścia w życie ustawy stają się formami ochrony przyrody w rozumieniu niniejszej ustawy, jednak koniecznym jest, aby akt prawny w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki dostosować w pełni do wymagań art. 23 i art. 24 nowej ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z wymogiem art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody w § 1 niniejszego rozporządzenia określono nazwę, położenie i powierzchnię Obszaru, a w § 2 opis przebiegu granic. W § 3 wyliczono ustalenia dotyczące ochrony czynnej ekosystemów.

W § 4 ust. 1 rozporządzenia określono, wybrane spośród wymienionych w art. 24 ust. 1 cyt. ustawy, zakazy właściwe dla tego Obszaru. Wybrano te zakazy, które są niezbędne do zapewnienia odpowiedniej ochrony obszaru, dostosowane do warunków terenowych i celów jego utworzenia. Art. 23 ust. 2 ustawy dopuszcza wprowadzenie zakazów właściwych dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, stąd w § 4 ust. 2, 3, 4, 5 i 6 określono odstępstwa od zakazów wymienionych w § 4 ust. 1.

Korzystając z tego zapisu ustawowego przyjęto zasadę, że niektóre tereny o udokumentowanych złożach kopalin, zostaną wyłączone z „zakazu wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu”. Odstępstwa należało wprowadzić z uwagi na racjonalność treści zakazów. Sankcjonują one zaszczości w zakresie udokumentowanych złóż kopalin.

Na szczególną uwagę zasługuje odstępstwo, o którym mowa w § 4 ust. 6 projektu rozporządzenia. Odstępstwo o treści: „Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego” wprowadzono z uwagi na spodziewane roszczenia wobec Skarbu Państwa reprezentowanego przez Wojewodę w trybie art. 129 – 136 ustawy Prawo ochrony środowiska. Warto nadmienić, iż w porównaniu do zakazów możliwych do wprowadzenia na obszarze chronionego krajobrazu wymienionych w „starej” ustawie o ochronie przyrody w stosunku do tego zakazu w odniesieniu do budownictwa – przepisy zostały znacznie zaostrzone, co może powodować uzasadnione roszczenia. Aby tych roszczeń uniknąć wpisano ww. odstępstwo.

Stwierdza się więc, że wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie pociąga za sobą skutków finansowych.

W § 5 niniejszego rozporządzenia określono, zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy, sprawującego nadzór nad Obszarem.

Niniejsze rozporządzenie nie wprowadza zmian granic Obszaru.